

Kaznovana predrznost.

Da-si še sneg leži po naših domačih goráh in nam veter krivec še vedno mrzlo brije okoli ušes, vendar ne miruje prečudna moč narave, ki jo vznbuja vesela pomlad. Ta prečudna moč dela nevtrudeno, da nam prinese vsaki dan kaj novega ter nas tako razveseljuje s svojo prijetno menjavo. Solnčna stran naših gorá je užé slekla sneženo obleko in z gorkoto napojena livada nam užé delí prijetne šopke temno-zelene tratnice. Iz starega mahovja pa se dvigajo gola, sočnata in po ped visoka stebelca črnega teloha (schwarze Niesswurz), ki ima debelo, črno korenino, iz katere poženo pri tleh stoječi listi. Užé na prvi pogled se nam ta rastlina ne zdi nič kaj prijetna, ter nas nehoté opominja na hudobnega in sovražnega človeka. In nijsmo se varali! — Ta rastlina je hudo strupena in cvetè užé zgodaj v pomladi. Ako se njena črna korenina posuši in v prah stolče, ter se ta prah ponosljá, naredí strašno kihanje.

Gospod učitelj so otroke v šoli natanko podučili o tej rastlini, ter je svarili pred njo; a to je bilo še vse premalo, da bi ne bil sosedov Jožek pokusil nekoliko njenega strupenega prahú. Iz šole domóv prišedši, takój gre v bližnji gozdiček, da si ondu izruje nekoliko telohovih korenin, katere doma na peči posuši in v prah zmélje. To se zna, da njegovi stariši nijsó nič vedeli o tem.

Druzega dne je bilo vreme prav ugodno za trébljenje in plemenítenje drevces; zatorej gredó Jožkovi stariši v sadovnjak, da otrebijo ovočno drevje. Iz hiše gredóc naročajo Jožku, naj ostane v gorkeji izbi in se igra s svojimi mlajšimi bratci in sestrami. To je bilo Jožku zeló všeč, ker je mislil pripravljeno prah nosljati. In res! komaj stariši otidejo iz hiše, užé ima Jožek strupeni prah v rokah, nosljá ga, in ga tudi svojim bratcem in sestram ponudi. Ali jojmini! užé v malo minutah se pokažejo nasledki predrznega noslanja strupenega prahú. Otroci se spogledajo in začno kihati, da je bilo strah in gróza. To se zna, da so se iz začetka drug druzemu smijali, ali kmalu se začno jokati in v pomoč klicati. Stariši prihité v hišo, da vidijo zakaj se otroci jokajo. In kako se ustrašijo, vidéč kihajoče otroke, ki ne morejo povedati od kod jim je to kihanje. Prestrašena mati urno prinesó polno posodo mrzle vode, s katero otrokom glave umivajo. To je pomagalo. Zna se, da je zdaj moral Jožek svojo predrznost izpovedati. Oče ga ostro posvaré in rekó, da se naj otroci danes še posebno svojemu angelu váruhu zahvalijo, ker on je skrbel zato, da jim je še o pravem času prišla pomoč. Kako lahko bi jim bile vsled hudega kihanja čutne žilice popokale in Jožkova predrznost bi bila njihove prezgodnje smrti kriva.

Otroci, ne bodite predrzni, ker predrznost se sama kaznuje. — Vrjemite in storite to, kar vam modri in izkušeni ljudje svetujejo. Kdor neče drugih poslušati, mora sam izkušati, a lastna izkušnja rada preséda. Kdor za dobre nauke ne mara in samega sebe za modrega imá, tak človek gre v pogubljenje ter sam sebe vará.

Ognjeslav Cizelj.